

но трѣбвало да го напустне. За послѣденъ пжтъ погледаль стаитѣ, влѣзълъ и въ градината и все не можаль да се начуди защо нѣма жива душа. Вsrѣдъ хубавитѣ и разнообразни цвѣтя цвѣтѣли едни едри червени рози. На сиромахтъ дошло на ума за неговата Грозданка, че искала армаганъ едно трндафилче и си рекълъ: да откъсна едно трндафилче за Грозданка, че кой знай ще спечеля ли пари да купя армаганъ на другитѣ. Откъсналъ той едно трндафилче но цѣлъ изтрѣпналъ отъ страхъ като видѣлъ че отъ пѣсъка излѣзълъ единъ страшенъ човѣкъ — половината човѣкъ, половината камѣкъ хваналь му ржката и казалъ: „неблагодарний човѣче, не ти ли стига гдѣто те прибрахъ, нахранихъ и напоихъ, ами си седналь да ми кжсашъ цвѣтята? Какво да те направя сега“? Бѣдния човѣкъ треперейки едва продумаль: „Моля ти се не ме наказвай, азъ сбъркахъ, това трндифилче откъснахъ да занеса армаганъ на моята малка дъщеря Грозданка. Добрѣ казалъ страшния човѣкъ, сега те пускамъ да си отидешъ, но съ условие въ едно най-скоро врѣме да ми доведешъ да видя твоята дъщеря. Нѣмало какво да прави сиромахтъ, взелъ трндафилчето обѣщаль му да я доведе и умислено взелъ тояжката и торбичката и се приготвилъ да си иде. Хемъ не забравяй какво обѣща, ако не дойдешъ съ нея ще дойда у васъ да те намѣра и ще изямъ тебѣ и дъщеритѣ ти. Казаль това, отишълъ въ градината и влѣзълъ пакъ въ пѣсъцитѣ.

Омисленъ и навелъ глава върви сиромахтъ и десетъ пжти се кае за постжпката си, не помислилъ вече да върви по нататѣкъ, а се върналь по сжщия пжтъ у дома си.

Колко много се зачудили дъщеритѣ му, като го видѣли да се връща тѣй скоро отъ печалба. Двѣтѣ по голѣмитѣ взели да се сърдятъ и каратъ съ баща